

РЕШЕНИЕ

№ 1903

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 09.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5470** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №03-РД/3923 от 28.12.2015 г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” /съгл. уточнителна молба от 26.09.2016 г. на л. 46 от адм.д. № 2679/2016 г./. Моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира разноски. Представя списък. Представя писмена защита.

Ответникът оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски. Представя писмени бележки.

Настоящото производство е след решение на ВАС от 16.05.2019 г. по адм.д. № 7271/2018 г., с което е отменено решение на АССГ от 23.03.2018 г. по адм.д. № 2679/2016 г. и делото е върнато за ново разглеждане със задължителни указания.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] е бенефициер по Договор №02/311/00587 от 10.11.2014 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. /ПРСР/, с предмет на инвестицията: Изграждане на къща за гости в [населено място], [община]. Съгласно цитирания договор Фондът предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ, представляваща до 70% от одобрените и реално извършени разходи, свързани с осъществяване на проект №02/311/00587 от 13.05.2013г., като първоначално одобрената безвъзмездна финансова помощ е в размер на 324570.65 (триста двадесет и четири хиляди петстотин и седемдесет и 0.65)

лева. Според т.3.1 от договора ползвателят се задължава да извърши инвестицията, предмет на договора, в срок до 15.09.2015 г. В молба от 14.09.2015 г. (вх. рег. №02-2600/6143) дружеството е заявило искане за сключване на допълнително споразумение към Договора за отпускане на финансова помощ, тъй като в хода на строително-монтажните работи (СМР) се е наложило да бъдат извършени промени, които не са съществени по смисъла на чл. 154 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и кандидатът е приел решение да не закупува част от одобрените активи. По делото не са ангажирани доказателства да е бил сключен анекс към Договора за отпускане на финансова помощ. Липсата на сключен анекс е отбелязана и от експертите в контролния лист от 13.10.2015 г. /л. 258 от прил. 1/.

На 13.10.2015 г. дружеството е подало Заявка за окончателно плащане на инвестицията, в която е декларирал, че регистрираните в нея инвестиции са действително извършени. Посочил е, че действително извършените от дружеството разходи са в размер на 435648.11 (четиристотин тридесет и пет хиляди шестстотин четиридесет и осем и 0.11) лева, отразени в Таблица за разходите, а финансовата помощ, за която е заявено плащането, е общо в размер на 304953.68 (триста и четири хиляди деветстотин петдесет и три и 0.68) лева.

Във връзка с подаденото от жалбоподателя заявление за окончателно плащане са били извършени административни проверки и проверка на място за изпълнение на сключения договор, при които са били констатирани факти и обстоятелства, будещи съмнения за създаване на изкуствени условия с цел заобикаляне на изискванията по Мярката. За резултатите от извършената проверка на място жалбоподателят е бил уведомен с писмо изх. №01-282-2600/625 от 15.12.2015 г. От приложеното по делото известие за доставяне (обратна разписка) №ИД PS 8606 000MXZ J (Приложение №1) се установява, че писмото от 15.12.2015 г., заедно с копие от Контролния лист (КЛ) за извършената проверка на място са били редовно връчени на [фирма] на 18.12.2015 г. на изрично посочения от управителя на дружеството за целта адрес – [населено място], [улица], получател Л. М. (Приложение №1 към делото).

За констатираните при проверката на място нередности длъжностните лица са уведомили директора на Техническият инспекторат на ДФЗ и Дирекция „Противодействие на измамите“ с Докладна записка рег. № 05-2-282/568 от 15.12.2015 г. (Приложение №1 към делото). В документа са изложени следните факти: В землището на [населено място] са заявени за подпомагане шест къщи за гости, изградени като част от своеобразен комплекс. Всички имоти ползват общи инфраструктура за достъп и канализация, което според експертите, обуславя липса на функционална самостоятелност на инвестициите. Обектите, включително и този на жалбоподателя в УПИ IX₂₆₁₅, не са присъединени към ВиК мрежата, не са електрифицирани, къщите за гости реално не функционират и не се използват съобразно одобрените проекти. Обоснована е свързаност между лицата, сключили договори за отпускане на финансова помощ. Посочено е, че доставчиците на оборудването и за шестте къщи за гости са едни и същи, като част от битовите електроуредите са втора употреба – перални машини, съдомиялни машини, сушилни, фурни и керамични плотове. Отчетено е, че за петте обекта главният архитект на [община] е издал Удостоверения за въвеждане в експлоатация, въпреки липсата на електрозахранване и водоснабдяване, а кметът на общината е издал и Удостоверения за категоризация.

Въз основа на констатациите от извършената проверка на място заместник

изпълнителният директор на Фонда е обосновала извод, че разделянето на шест отделни проекта за изграждане на къщи за гости в землището на [населено място], е само формално, с цел максимално увеличаване на дела на финансирането от ДФЗ, поради което и на основание т.4.4. и т.8.1. от договора за отпускане на финансова помощ във вр. с чл. 39, ал.1, т.1 и чл. 46, ал.1 от Наредба №30/2008г., е предложила на изпълнителния директор на ДФЗ да бъде постановен пълен отказ за получаване на безвъзмездна финансова помощ по договор №02/311/00587 от 10.11.2014г., сключен със [фирма].

Производството е приключило с издаване на оспорената Заповед №03-РД/3923 от 28.12.2015 г.

От правна страна съдът намира следното:

Заповед №03-РД/3923 от 28.12.2015 г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, установени в чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма Изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция (РА) и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на РБългария за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (чл.11, ал.2, т.4 ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно приложимата норма на чл. 39, ал.1 от Наредба №30/2008 г. Разплащателна агенция може да откаже изплащането на част или на цялата помощ.

Актът е в предписаната от закона писмена форма и при издаването му не са допуснати и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

В решението на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане от АССГ, е прието, че в заповедта, като правно основание за отказа са посочени допуснатите нарушения по чл.39, ал.1, т.1 и чл.46, ал.1 от приложимата Наредба № 30, тъй като правоотношенията във връзка с подпомагането са се развили в предходния програмен период 2007-2013г. Останалите две правни основания се базират на нарушени клаузи от сключения между страните договор за подпомагане. Същевременно са описани пет вида фактически обстоятелства за отказа. Първата е наличието на още пет проекта, които са идентични с този на жалбоподателя и освен това реално ползват обща канализация и инфраструктура за достъп. Втората е че конкретният обект не е присъединен към мрежата и не е електрифициран. Третата е, че къщата за гости не функционира и не се използва по предназначение съобразно одобрения проект. Четвъртата е за еднаквост на счетоводни и строителните документи и доставчиците на оборудване. И последната е, че част от електроуредите на къщите за гости са втора употреба и къщите за гости са с еднакво вътрешно оборудване. ВАС сочи, че в заповедта е налице изрично позоваване на извършената проверка на място на

14.12.2015 г., която пък, ведно с докладна записка от заместник-изпълнителния директор до изпълнителния директор на ДФЗ, не била обсъдена от съда по адм.д. № 2679/2016 г.

ВАС, в мотивите си е приел, че всички фактически и правни основания са в две насоки – че къщата за гости не се използва по предназначение и че е налице функционална несамостоятелност на инвестицията, поради което именно наличието им следва да бъде проверено при новото разглеждане на делото.

Съгласно чл. 39, ал. 1, т.1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Разнообразяване към неземеделски дейности" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. /Наредба 30/ разплащателната агенция /РА/ може да откаже изплащането на част или цялата помощ, когато установи нередовност на документите или непълнота или неяснота на заявените данни и посочените факти по реда на чл. 37, ал. 1, т. 1 и 2. Чл. 37 от Наредба 30 от своя страна предвижда извършването на проверки за установените обстоятелства относно извършените от бенефициерите СМР.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от Наредба 30 в случай, че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта. Съгл. мотивите на решението на ВАС по силата на чл. 46, ал. 1 от Наредба № 30 РА може да постанови и отказ от изплащане на финансова помощ.

В случая издателят на атакуваната заповед е посочил и нарушени клаузи от сключения между страните договор за подпомагане.

Съгл. чл. 4.4. от Договора за отпускане на финансова помощ /л. 9 от приложение 1/ фондът има право да откаже изплащане на финансовата помощ /ФП/, както и да претендира възстановяване от ползвателя на цялата или на част от ФП, когато инвестицията не е изпълнена в срока по т. 3.1 от договора или е изпълнена неточно, вкл. когато ползвателят е придобил активи и/или е изпълнил СМР с технически параметри/спецификации, различни от одобрените от Фонда, респ. в отклонение от одобрената от Фонда количествено-стойностна сметка.

Съгл. т. 8.1 от договора от 10.11.2014 г. може да се поиска връщане на получена ФП когато ползвателят изкуствено е създал условия за изпълнение на изискванията за получаване на помощта, за да извлече облага в противоречие с целите на мярката и/или бъде установена функционална несамостоятелност.

Настоящият състав намира изводите на административния орган за законосъобразни по следните съображения:

Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР 16/1975 г. няма пречка мотивите на административния акт да се съдържат и в други документи от преписката, а такива безспорно са налице.

В цитирания в Заповедта от 28.12.2015 г. Контролен лист за проверка на място /л. 334 от приложение 1/ подробно са описани несъответствията между техническите характеристики по документи и след проверка на място. Същият е връчен редовно на жалбоподателя с уведомително писмо от 15.12.2015 г. /л. 409 и сл. от прил.1/ на 18.12.2015 г. /л. 409а от прил.1/.

В докладна записка, съставена от ст. експерти в отдел РТИ Я. /л. 323 от прил. 1/, подробно е описано, че се касае за 6 къщи за гости, изградени като част от своеобразен комплекс от шест сгради с обща инфраструктура, с един единствен път за достъп, общ вход и обща канализация. Към датата на докладната записка – 15.11.2015 г. – обектите не са електрифицирани, нито са присъединени към ВиК мрежата, нямат създадени собствени партиди. Същите не функционират и не се използват съобразно одобрения проект. Налице е формално разделяне на бте къщи като отделни проекти, които къщи са собственост на свързани лица, а проектантът и строителят са един и същ. Издадени са удостоверения за въвеждане в експлоатация, въпреки липсата на електрозахранване и водоснабдяване.

Аналогични са и констатациите в докладна записка от зам. изпълнителния директор на ДФЗ от 23.12.2015 г. /л. 410 от прил.1/, в докладна записка от 10.11.2015 г. /л. 263 от прил. 1/, както и в докладна записка от 28.12.2015 г. /л. 435 от прил. 1/. В последните две подробно са изследвани връзките между дружествата-собственици на къщите, намиращи се в съседни поземлени имоти, изградени от едни и същи строители и по едно и също време. Тези констатации не са оборени от жалбоподателя.

Съдът кредитира установеното в описаните документи, тъй като съответства на останалите събрани по делото доказателства, а именно приложените справки относно свързаността на лицата – собственици на отделните парцели и къщи /л. 86 и сл. от адм.д. 2679/2016/, което сочи, че е налице разделяне с цел да се получи ФП, каквато не би се следвала, ако проектът с бте къщи би бил общ, като по този начин е заобиколена забраната на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 30, както и ограничението за максимално допустимия по чл. 19 от Наредба № 30/2008 г. брой помещения за настаняване на туристи.

Налице е разделяне на един имот на шест отделни имота, продадени на шест различни купувача по едно и също време. Реализирани са шест идентични проекта на обща стойност, многократно надхвърляща размера на максималната финансова помощ по мярка 311; налице са координирани действия на лицата; използвани са едни и същи проектант, финансови институции, поръчители и други. Даже съдебните дела очевидно се водят синхронизирано, предвид внесения погрешно депозит за вещо лице от Онлайн решение Е. по адм.д. № 2679/16 г. вместо по адм.д. № 3563/2016 г. /л. 189 и л. 190 от адм.д. № 2679/2016 г./. Тези обстоятелства водят до категоричния извод за наличието на целенасочени действия на група от юридически и физически лица с цел получаване на предимство в противоречие с целите на мярката, водещи до изкуствено създадени условия и функционална несамостоятелност. В процесната хипотеза максималният размер на помощта, която се предоставя по мярка 311, е в размер на 200000 евро, който би получил всеки бенефициер, и този размер е многократно надвишен. При това положение безспорно е налице нарушение на т.8.1 от Договора за ФП, поради което и само на това основание заповедта се явява законосъобразна.

Не следват други изводи от изготвените по делото СТЕ, които впрочем нямат отношение към горните констатации, а именно, че се касае за изкуствено разделяне на проекти като по този начин е била заобиколена забраната на чл. 6, ал. 1 и ограничението по чл. 19 от Наредба № 30, вследствие на което е нарушена т. 8.1 от Договора за финансова помощ, посочена в атакуваната заповед.

Видно от СТЕ, изготвена от в.л. А. Й. /л. 198 от адм.д. № 2679/16/ на 11.09.2017 г., към датата на огледа в сградата няма ток. Ел. захранването при необходимост се

осъществява от генератор, който е монтиран извън имота.

Експертизата е установила, че съгласно Удостоверение за експлоатация №73/25.09.2015 г. обектът е въведен в експлоатация през 2015 г., а на информационната табела на кабелния разпределителен шкаф /КРШ/ – електромерно табло е посочено, че същото е произведено през 2016 г. От обясненията на вещото лице А. Й., дадени в съдебно заседание на 23.10.2017 г. /л. 213/, се установява, че тя не е изследвала въпроса с каква мощност е генераторът, който трябва да захранва електроенергия всички шест обекта в своеобразния комплекс, но от лицето, което я е придружавало по време на огледа е получила обяснение, че генераторът може да захранва само по една от шестте къщи за гости. Пак според обясненията, дадени от вещото лице в съдебно заседание, при посещението на имота в края на м. юли 2017 г. къщата за гости не е била захранена с електричество и не е функционирала. Същевременно в.л. посочва, че и шестте сгради трябва да имат самостоятелни табла, да се захранват от трафопост, като следва да има парцеларен план, в който да бъде отразен трафопостът.

Така обсъдената СТЕ безспорно потвърждава изводите в Контролния лист и докладните записки, че къщата не е електрозахранена, както и че не е функционално самостоятелна предвид наличието на общ за бте къщи дизелгенератор.

Съгласно заключението на вещото лице Т. Танков, прието по адм. д. № 2679/2016 г., по одобрения проект за финансиране е предвидено водоснабдяването на процесната сграда да бъде осъществено чрез сградно водопроводно отклонение Ф32 РЕ от уличен водопровод Ф80, преминаващ по улица, прилежаща западно от имота, като този уличен водопровод е трябвало да бъде изграден по отделен проект и неговото финансиране не е предмет на договора за финансова помощ и не е задължение на ползвателя [фирма]. Констатирана е разлика между одобрения проект и изпълненото на място в начина на водоснабдяване и отвеждане на отпадните води. **Начинът на водоснабдяване на сградата според вещото лице не е по одобрения проект, като сградното водопроводно отклонение не е присъединено към уличен водопровод с водоземна скоба, тъй като не е изграден такъв уличен водопровод, дори не е реализирана улицата, прилежаща западно от имота, по която трябва да преминава водопроводът, а вместо това е изпълнено водоснабдяване на сградата от вкопан полиетиленов резервоар,** монтиран в края на новата улица, преминаваща източно от имота. Установено е още, че към резервоара, в отделна шахта е монтирана помпено – хидрофорна система за захранване на сградата с вода и регулиране на притока и налягането, а **резервоарът за вода се зарежда с цистерна, като тези съоръжения не са предвидени по проекта** и не са калкулирани за финансиране, но са изградени поради липса на уличен водопровод. Според заключението на вещото лице в количествено-стойностната сметка на строителя по част „Конструкция“ в позиция 7 е калкулирана стойност на стоманобетонова изгребна яма, която не е изградена, като вместо нея е монтирано локално пречиствателно съоръжение – модулен тип. Сградното канализационно отклонение е изпълнено по одобрен проект, но водите не се събират в изгребна яма, а преминават през пречиствателното съоръжение и се заустват в новата улична канализация, като не е ясно къде се зауства новата канализация, тъй като последната шахта е на края на новата улица, а

по-нататък канализация няма.

Следователно двете цитирани експертизи потвърждават изводите на административния орган, че сградата не е била електрозахранена и водоснабдена към датата на издаване на атакуваната заповед, както и че не е функционирала самостоятелно, а в комплекс с още други 5 сгради с обща инфраструктура.

Не следват различни изводи от изслушаните пред настоящия състав по адм.д. № 5470/2019 г. експертизи. На първо място и двете експертизи са изготвени 4 години по-късно спрямо датата на атакуваната заповед, поради което и не би могло да се приеме, че е налице пълна идентичност между фактичката обстановка към 28.12.2015 г. и датите на СТЕ, изготвени през 2019 г.

На следващо място, заключението по ВиК частта няма отношение към фактическите и правни основания за отказ на ФП в атакуваната заповед, посочени и в решението на ВАС /наличието на още пет проекта, които са идентични с този на жалбоподателя и ползват обща канализация и инфраструктура за достъп; къщата за гости не функционира и не се използва по предназначение съобразно одобрения проект/. Вещото лице е изложило мотиви относно наличието/липсата на отклонение от одобрения инвестиционен проект по см. на чл. 154, ал. 2 от ЗУТ, което няма отношение към констатациите в заповедта, а освен това съставлява и правен извод. Обстоятелството, че е налице констативен акт за установяване годността за приемане на строежа от 11.09.2015 г. не е спорно, но не води до извод, че къщата е самостоятелна, нито, че има самостоятелно ел. захранване и канализация. Напротив, в докладната записка от 15.12.2015 г. /л. 323 от прил. 1/ е отразено, че е издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация, въпреки липсата на електрозахранване и водоснабдяване, за което би следвало да бъде уведомена РДНСК Б..

СТЕ, изготвена по настоящото адм.д. № 5470/2019 г., обаче, преповтаря някои от съществените констатации на първоначалната СТЕ по адм.д. 2679/2016 г., а именно, че **уличният водопровод към датата на огледа не е изграден /л. 47/, както и че захранването с вода на къщата за гости се осъществява от вкопан в земята полиетиленов резервоар. Т.е. на практика къщата не е водоснабдена.** Това се потвърждава и от заявеното от вещото лице в съдебно заседание /л. 57 гръб/. Не е изграден водопровод, а има вкопан в земята резервоар, който се пълни с водоноска, което е временно решение. **Резервоарът, според експерта, е 2 куб.м.** При това положение съдът намира, че доколкото не е доказана честотата на запълване на резервоара, от кого и срещу каква цена това се извършва, не може да се приеме, че този обем от 2 куб. м. е достатъчен, за да водоснабди пълноценно и ежедневно къщата за гости при запълнена леглова база. **Следователно къщата не би могла да се ползва по предназначение и дружеството не е изпълнило задълженията си по чл. 46 от Наредба 30.**

Във връзка с горните мотиви, от двете СТЕ /ВиК/ може да се направи извод, че **по отношение на отвеждането на отпадните води жалбоподателят не е изпълнил точно задълженията си по Договор №02/311/00587 от 10.11.2014 г.** По одобрения проект за извършване на процесната инвестицията е било предвидено заустване на отпадните води от сградата да бъде в

стоманобетонова изгребна яма, разположена в източната част на УПИ, откъм новопроектираната улица - „тупик“. Съгласно заключението на вещото лице Т. Танков в количествено-стойностната сметка на строителя по част „Конструкция“, в позиция 7, е калкулирана стойност на стоманобетонова изгребна яма, която на място не е изградена, като вместо нея е монтирано локално пречиствателно съоръжение – модулен тип. Сградното канализационно отклонение е изпълнено по одобрен проект, но водите не се събират в изгребна яма, а преминават през пречиствателното съоръжение и се заустват в новата улична канализация, за която пък не е ясно къде се зауства, тъй като последната шахта е на края на новата улица, а по-нататък канализация няма. **Следователно налице е посочената в заповедта хипотеза на т.4.4 от договора, като са налице СМР, различни от одобрените от Фонда.**

Разсъжденията на вещото лице Я., че се касаело за несъществени отклонения по см. на чл. 154, ал. 2 от ЗУТ, са неотнормирани към спора и констатациите в обжалваната заповед, а освен това, както бе посочено съставляват правни изводи, поради което съдът не ги кредитира. В случая отношенията между страните по отпускане на финансова помощ не се уреждат от разпоредбата на чл. 154 от ЗУТ относно съществени и несъществени отклонения, а относно съответствие на построеното с одобрения проект съобразно т.4.4 от Договора за финансова помощ. Друг е въпросът, че съгл. чл. 175 от ЗУТ и за несъществените отклонения следва да се изготви ексекутивна документация.

Заключението на СТЕ, по част Електро, изслушано и прието по настоящото адм.д. № 5470/2019 г., също не променя установените в хода на административното производство обстоятелства. Първо, по каква причина към датата на издаване на атакуваната заповед имотът не е електрозахранен е ирелевантно досежно предмета на спора. **Жалбоподателят е имал възможност в съответствие с т. 4.16 от договора за ФП писмено да уведоми ДФЗ незабавно след настъпването на обстоятелства от значение за изпълнението на договора – в случая за невъзможността обектът да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа. Това не е сторено.** Второ, вещото лице Т. само гадае относно мощността на дизелгенератора, който е демонтиран, но от СТЕ, изготвена в хода на адм. д. № 2679/2016 г., може да се направи извод, че дизелгенераторът не е достатъчен, за да електроснабди въпросната къща. Същият би могъл да се ползва за дежурно, евакуационно осветление и хладилници. В., и от СТЕ, част Електро, приета по настоящото дело, се установява, че **дизелгенераторът е бил предназначен общо за бте къщи, което също доказва тяхната функционална несамостоятелност.** А точно тази констатация е една от причините за отказ на ФП.

Заключението на вещото лице Т., че извършените СМР в имота отговарят на нормативните изисквания и са изпълнени съобразно тях, съдът не кредитира по следните съображения: първо, този извод е към 2019 г., а заповедта е от 2015 г.; второ – това е правен извод и следва да бъде направен от съда; трето – ФП е отказана не поради несъответствие на изграденото с нормативите, а поради несъответствие на изграденото с одобреното от Фонда; поради липса

на ел. захранване към 28.12.2015 г.; както и поради констатирана несамостоятелност на въпросната къща. Последното се потвърждава и от заявеното от вещото лице в съдебно заседание /л. 100 гръб/, а именно, че нито трафопостът, нито КРШ са само за тази къща – предмет на делото. Те обслужват 6 къщи. А и видно от заявеното от вещото лице пълното въвеждане в експлоатация е станало през м. 02.2019 г., т.е. до тогава не е имало надлежно ел. захранване. Това е видно и от допълнителната СТЕ /л. 114/, както и от разрешението за ползване на външно ел. захранване /л. 119/.

Съдът не кредитира извода на в.л. на стр. 7 от допълнителното заключение, че към 2015 г. се установявала функционалната самостоятелност на обекта по отношение на изграденото ел. захранване, тъй като същият не е направен на база на анализ на въпросния дизелгенератор, за който има данни, че е захранвал и шестте къщи, както и на база на анализ на Контролния лист от извършената от експерти на ответника проверка на място. Заключението е произволно и не съответства на събраните по делото други доказателства. Видно от заявеното от вещото лице в съдебно заседание на 09.01.2020 г. /л. 134 гръб/ същото е направило това заключение на база на чернобяла снимка на дизелгенератора, за чиято мощност няма реални данни. Вещото лице сочи, че от снимката се вижда, че е голям и като се има предвид, че бте къщи не ползват едновременно максимално ел. захранване. Тези разсъждения на вещото лице на база на една снимка, без обсъждане на другите относими доказателства, са непрофесионални, базират се на предположения, поради което съдът не ги кредитира. Същевременно заключенията му в тяхната цялост потвърждават извода на административния орган, че не е налице самостоятелно ел. захранване на въпросната къща, **т.е. същата е функционално несамостоятелна, като възможността за ползване на ел. енергия от генератора е поставена в зависимост от ползването му от другите къщи.** В., ако действително дизелгенераторът е бил толкова мощен, че е могъл да захрани непрекъснато 24 часа на денонощие и бте къщи при пълна посещаемост /пълна леглова заетост/, респ. пълно ползване на ел. уреди, отопление и пр., вкл. и през зимния сезон, жалбоподателят е могъл да представи доказателства за вида на този генератор, което не е сторено. При това положение, същият не би могъл да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение.

Допълнителното заключение на експерта Т. изцяло се базира на документи извън процесния период – от 2018 и 2019 г., поради което изводите му са неотносими към предмета на спора. Преразказът на договорните отношения между жалбоподателя и електроразпределителното дружество, направен в основната СТЕ Електро, също не води до различни изводи и отново касае период след датата на издаване на процесната заповед.

Съдът намира, че експертизите не са опровергали изготвените в хода на административното производство документи, съставени по надлежния ред. Напротив, с допълнително изслушаните пред настоящия състав СТЕ, съдържащи множество неотносими към датата на издаване на атакуваната заповед отговори, се цели да се измести предметът на доказване.

Обсъденият по-горе Контролен лист /л. 332 и сл. от прил. 1/, съставен от компетентни органи въз основа на издадени заповеди за извършване на

проверка на място /л. 326 и сл. от прил. 1/ не е оспорен по реда на чл. 193 ГПК вр. чл. 144 от АПК. Същият съдържа няколко приложения в зависимост от проверяваните обекти, като констатациите в тях не са оборени от приетите СТЕ. В Приложение № 2 /л. 334 и сл. от прил. 1/ са отразени кои дейности са изпълнени според одобреното от Фонда и в кои части е налице несъответствие, а **несъответствието съгл. чл. 46, ал. 1 от Наредба 30 и т.4.4 от Договора за ФП във връзка с чл. 39, ал.1, т. 1 от Наредба 30, е основание да бъде отказана финансовата помощ. На последните страници на контролния лист /л. 385 и л. 386 от прил. 1/ е вписано, че инвестицията е изпълнена в рамките на комплекс, в който са реализирани и други проекти по ПРСР, комплексът има обща пътна връзка и канализация, няма самостоятелни партиди за захранване с питейна вода и електричество. Тези констатации също не са оборени от СТЕ.** В контролния лист е отговорено положително и на трите въпроса, свързани с наличието на други проекти по същата програма в близост до проверявания - изкуственото разделяне на процесите в различни проекти и ползването на обща инфраструктура с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката по ПРСР. Изрично е посочен правнорелевантният факт, че липсва функционална самостоятелност на инвестицията, както и че същата не се ползва по предназначение. Цитираните са конкретно и другите 5 идентични проекта /л. 386 от прил.1/.

В същия смисъл са и резултатите, обобщени от експертите на фонда в листа "Проверка за съответствие с критерии и изисквания ОС 03, м. 311" в таблична форма /л. 402 от прил. 1/, в т. 17 от който във връзка с индикаторите за констатирана функционална несамостоятелност е вписано в графа "Забележка" - реализирането на инвестицията е в общ комплекс с още пет проекта по същата мярка с обща пътна връзка и канализация. В т. 22 от листа относно обектите на инвестицията е отбелязано, че част от електроуредите са втора употреба, а в т. 28 от листа, касаеща въвеждането на обекта в експлоатация, е вписана забележка, че същият не е водоснабден и няма електрозахранване.

Както бе посочено по-горе, констатациите от Контролните листа са описани и в няколко Докладни записки. Последните също съставляват официални документи, чиято доказателствена сила не е оборена от събраните по делото допълнителни доказателства и изслушаните СТЕ.

С оглед на това съдът намира, че е налице функционалната несамостоятелност на обекта по смисъла на § 1, т. 32 ДР на приложимата Наредба № 30, като изкуствено разделяне на производствените и технологичните процеси в различни проекти или установяване ползване на обща инфраструктура, финансирани от ПРСР, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката.

За да установи факта на ползване на процесния обект по предназначение, жалбоподателят е представил: фактура №[ЕГН]/ 28.07.2016г. за туристическа услуга - наем на къща за гости „Перла“ за периода 07.07.2016г. – 31.07.2016г. и фактура № [ЕГН]/28.07.2016г. за наем на велосипеди за период 07.07.2016г. – 31.07.2016г.; заверен препис от Главна книга, сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“, Справка за актуално

състояние на всички трудови договори към дата 14.09.2016 г. и два броя трудови договори, сключени от дружеството – жалбоподател на 29.10.2015г. и на 09.08.2016г.; Дневен финансов отчет от 28.07.2016г. от касовия апарат на [фирма]; Съкратен финансов отчет за периода от 01.07.2016г. до 31.01.2016г. от касовия апарат /л. 54 и сл. от адм.д. № 26679/2016/.

Съдът намира представените доказателства за неотнормирани, тъй като същите касаят период след датата на издаване на атакуваната заповед – 28.12.2015 г., към която дата е констатирано, че къщата не се ползва по предназначение. Други доказателства, които да опровергават констатациите на административния орган в заповедта, Контролния лист и докладните записки, не са ангажирани, а **предвид липсата на пълноценно ел. хранене и водоснабдяване към датата на издаване на заповедта, то и съдът споделя извода, че къщата не се е ползвала по предназначение – като къща за гости.**

В идентичен смисъл е и Решение № 759 от 16.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1175/2019 г., IV о., докладчик председателят Д. Г., постановено по жалба на С. С. К. Е. в качеството му на собственик на друга къща от въпросните шест къщи.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноски. Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати сумите, както следва: разноски за адвокатско възнаграждение пред АССГ, съгл. фактура и платежно нареждане /л. 121 и л. 122 от адм.д. № 2679/2016 г./ в размер на 5040 лева; разноски за вещи лица в размер на 500 лева /л. 76 от адм. д. № 2679/2016 г./ и 200 лева по адм.д. № 5470/2019 г. /л. 39/; на основание чл. 226, ал. 3 от АПК, съгл. който съдът се произнася и по разноските за водене на делото във ВАС, разноски за адвокатско възнаграждение пред ВАС в размер на 5040 лева /съгл. фактура на л. 38 и платежно нареждане на л. 40 от делото на ВАС/.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №03-РД/3923 от 28.12.2015 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ с адрес: [населено място], [улица], направените разноски, както следва: 10 080 лева – адвокатско възнаграждение пред АССГ и ВАС и 700 лева разноски за вещи лица по адм. дело №2679/2016 г. и адм.д. № 5470/2019 г. на АССГ.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от получаването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

